

En vecka på Fugloy

Vit fara í fyra greinum at fylgja svianum og føroyavini Arne Antonsen á ferð hansara í Fugloynni í apríl mánaða í fjør.

Arne Antonsen hevur vitjað í Føroyum seks ferðir seinastu 10 árin. Hann er pensioneraður lærari og tekst í frítíð síni við at skriva og taka myndir. Hann hevur serligan tokka til tað upprunaliga og gamla, ið enn livir í Føroyum og hevur hann stóran áhuga fyri føroyskum bygðalívi og mentan. Vit geva Arne Antonsen orðið

Vardag och fest i Hattarvík

Fredag den 31 mars

(forts.)

Forra avsnittet om Fugloy slutade med att Arn Dahl höll på att laga middag.

Vid horisont

Då Marianne kommer hem från skolan sätter vi oss till bords för att äta. Vi har en fantastisk utsikt härifrån koksönstret. Eftersom huset ligger långt ut på östra kanten, ser vi nästan hela bygden. I söder finns havet och Svinoy.

För mig som svensk landkrabbe / landkråka, och van vid att synfaltet nästan alltid är begränsat av skog, känns det underligt med den vida hori-

sonten här. Och så den just idag enorma sikten. På fjällslutningen bortom bygden i väster ser vi en man, som sysslar med sina får. Han är mer än en kilometer bort, men vi ser honom så klart, att vi nästan kan urskilja anletsdragen. Arne tar fram sin kikare: — Ja, det är Hanus, säger han.

Svartärulan

Jag får veta att paret Dahl sett en svartärula utanför huset. De frågar mig om jag har teleobjektiv på kameran. Svartärulan har inte observerats på Färöarna sedan 1952, så det är verkligen unikt att den är här. Turligt nog visar den sig några minut-

er senare, den trippar bland hönsen alldeles utanför fönstret och jag kan ta flera bilder. Senare blir jag i tillfälla att fotografera den med videokamera.

Svartärulan rör sig som en vanlig sådesärla /erla kongsdottir/, men den är nästan helt svart på ryggen. Vi ser den ytterligare en gång nästa dag, men sen är den borta. (Tyvärr har också de svartvita negativen med svartärulan försvunnit, men videofilmen är kvar som dokumentation).

Fågelfoto med förhinder

Efter maten beger jag mig till fots ut på fjället syd-

Gruppfoto

öst om bygden. Jag tänker ta bilder av Simun i Uppistoav, som står längst ut vid branten mot havet och flegyar stormfågel /havhestur/. Marianne har följt med mig som vägvisare.

Efter några hundra meters vandring får vi dock avbryta vandringen och återvända till bygden. Den svenska pensionären visar sig ha för dårlig kondition och han är nog också lite rädd. Dessutom har han bristfällig teknik i att gå på skrä.

Fotolaboratorium i källaren

Senare på eftermiddagen blandar jag till fotoframkallnings-vatskor. Jag får hålla till i husets källare, i det idealiskt nog finns diskbank /uppvask/.

Jag laddar dosan och framkallar de första filmerna. Det är alltid lika spännande, men resultatet blir dessbättre gott. Så håller jag på och jobbar till fram på kvällen.

Födelsedagsfest i Utistova

Klockan 10 ringer telefonen. Marianna, Arne och deras gäst blir bjudna till Hallgerð och Hanus på kaffe. Det är Hallgerð som fyller år. Här träffar jag ungefär halften av bygdens befolkning.

I köket sitter mannen och spelar 4-mans schack — ett spel som de själva har konstruerat.

Med på Stella Polaris

I huset bor också Hanus' farbroder Klæmint, 81 år. Han var med 1933 på fartyget Stella Polaris på färd till Grönland, då också svenskan Aina Cederblom var med ombord.

1979 blev Klæmint inbjuden att vara med i svensk TV i ett program om och med Aina Cederblom. Klæmint var med

som hemlig gäst i programmet.

Tre tårtor

I vardagsrummet /roykstovan/, sitter kvinnor och barn samt Arne och jag och dricker kaffe. Det finns inte mindre än tre tårtor på bordet. Man har ingen känsla av att någon känner sig isolerad här mitt ute i Atlanten.

Stämningen är god, alla skrattar och är glada. Samtalen rör sig bland annat om skolan. Hur går det om Kerstin och Eivind flyttar med sina 4 barn till Klaksvík? Tre av barnen går i skolan och till hösten börjar den fjärde, Randi. I sommar väntar familjan det femte barnet. (Nu ett halvår senare kan vi konstatera, att det blev en pojke, att familjen bor i Hattarvík och att skolan därmed är räddad).

Barnfamiljer är viktiga på ut-öarna. Blir barnen för få måste kanske skolan stängas. Och skolan är en viktig samlingsplats för alla i bygden. (Mere om skolan i nästa artikel).

Färödans

Vid midnatt går man upp i dansring på koksölvat med Arne som försångare /skipari/. Det blir »Til Havnar vit fara» och

Hattarvíks bygð